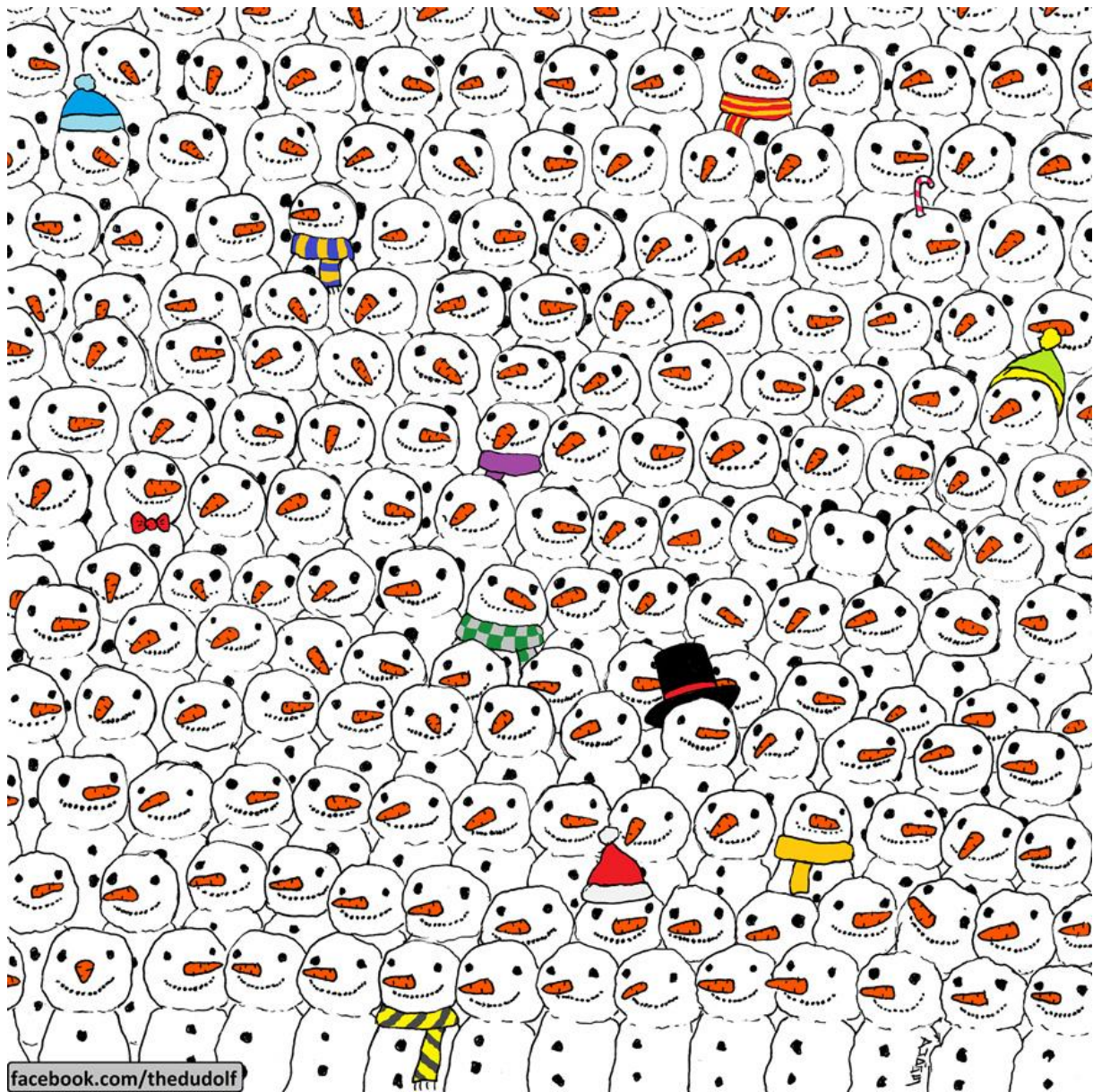

Mert meglátták szemeim üdvösségedet, amelyet elkészítettél minden nép szeme láttára. Lk 2, 30-31

Mi a furcsa az alábbi képen? Nem tűnik fel neked sem elsőre? Hisz csak különböző hóembereket látunk!

Bizony könnyű elveszni a tömegben. Főleg, ha ilyen egyformák vagyunk, mint ezek a hóemberek. De nem csak a képen látható hóemberek sokasága tud egyforma lenni. Lehetnek egyformák emberek, vagy napok, akár ünnepek is. Nagyon könnyű a monotonitás szürkeségében elveszni.

Ugyanígy el lehet veszni az igehallgatás, az Istenre figyelés monotonításában is. Az ünnepeknek, főleg a karácsonyi ünnepkörnek megvan ez a veszélye. Rutinszerűen meghallgatjuk, vagy most éppen elolvassuk az újabb igehirdetést, de vajon ki emlékszik az adventi, vagy akár a karácsonyi igehirdetésekre? Akaratlanul is összemosódnak a gondolatok.

Éppen ezért általában meg is feledkezünk arról, hogy karácsony és óév között szerényen meghúzódik egy vasárnap is. Talán pont annyira feltűnésmentes a mai nap a sűrű ünnepek között, mint amilyen feltűnésmentes Simeon alakja a Bibliában, akinek a szájából szól hozzánk a mai vasárnap igéje.

Simeonról csak Lukács evangélista szól, és csak ennyit: volt egy ember Jeruzsálemben. Semmi többet nem tudunk róla, hogy ki volt, mit csinált, ki volt az apja, anyja, csak annyit, hogy öregember volt már, és várt. Várta Isten ígéretének beteljesedését, hitte, és várta, hogy Isten megtartja szavát, amit ki tudja mikor, hol kapott; azt, hogy meglátja az Úr Krisztusát, mielőtt meghal, meglátja a Messiást.

Mennyi mindent lát az ember szeme egy hosszú élet során. Vajon Simeon is mennyi mindent láthatott már! Talán számára is elszürkültek már a hétköznapiak, monotonná, unalmassá válhatott az élete. Megannyi embert látott már.

De most, egy csendes hétköznapon valamit mégis meglát Simeon: egy kicsiny, alig több, mint egy hónapos gyermeket. És ebben a gyermekben felismeri Isten ígéretének beteljesülését, Isten jelenlétét. Felismeri benne a Messiást, Izrael, és a világ reménységét. Hogyan lehetséges ez, hogy – mai nyelven mondva – így kiszúrta a lényegét a tömegből?

Úgy, hogy pontosan tudta, mit kell keresni!

Fent azt kérdeztem, hogy mi a furcsa az alábbi hóemberes képen. Feltűnt? A sok hóember között van egy panda is! Megtalálod? Ha még nem tűnt fel, most már biztosan fel fog! Mert pontosan tudod, hogy mit kell keresni, és így már nem is olyan nehéz. Rendszerint az a trükk, hogy olyan szembetűnő, hogy azon már át is siklik a tekintetünk. Simeonnak volt hozzá szeme, hogy meglássa.

Ma is új szem kell ahhoz, hogy meglássuk Jézusban a Megváltót. Értelmünk felülbírálja a szemünket, az előítéleteink, a megszokás másfelé irányítják tekintetünket, beállítják látásunkat. Simeon a szívével látott és mert hinni a szívének. Merjünk a szívünkkel látni, és a szívünknek hinni!

Kívánok mindenkinek ilyen simeoni látásmódot: lássuk meg a lényegét, s Simeonnal együtt tudjuk vallani: „Mert meglátták szemeim üdvösségedet, amelyet elkészítettél minden nép szeme láttára.”

Ámen